

РЕШЕНИЕ

№ 3873

гр. София, 10.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1428** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от ТД на НАП – С., подадена чрез упълномощения представител юрк. А. А.-Б., срещу решение № 1274 от 12.12.2021 г., постановено по адм. дело № 8304/2021 г. от Софийски районен съд, 20-ти състав. С него е отменено наказателно постановление /НП/ № 5514142-Ф./27.05.2020 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ в Централно управление на Националната агенция за приходите /ЦУ на НАП/, с което на [фирма] за нарушение по чл.42, ал.1, т.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ вр. чл.186, ал.1, т.1, б.,„д“ от ЗДДС, на основание чл.185, ал.2 вр. ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

С касационната жалба се твърди, че решението е неправилно като постановено в нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Иска се отмяната му и произнасяне по същество, при което оспореното наказателно постановление да бъде потвърдено. Претендира се и присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът - [фирма], който в открито съдебно заседание се представлява от управителя И., изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли съда да я отхвърли и да потвърди решението на районния съд.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на жалбата.

Настоящият касационен състав на Административен съд – София град намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

С обжалваното решение районният съд е отменил оспореното пред него наказателно постановление, с което на [фирма] за това, че на 14.12.2019 г. в стопанисвания и експлоатиран от него търговски обект – магазин за алкохол и цигари в [населено място], [улица], в нарушение на чл.42, ал.1, т.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ във вр. с чл.186, ал.1, т.1, б.,„д“ от ЗДДС, не съхранява свидетелство за регистрация на фискално устройство модел „D.“ с инвентарен № D. и с инвентарен номер на фискалната памет № 02720406, поради което на основание чл.185, ал.2 вр. ал.1 от ЗДДС му е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

За да постанови този резултат, съдът е установил, че на 14.12.2019 г. от 09.20 ч. до 10.5. ч. в посочения търговски обект е извършена текуща проверка от инспектори при НАП в присъствието на продавача в обекта – Д. К. И., при която е установено нарушение, изразяващо се в това, че в обекта не се съхранява свидетелството за регистрация, договорът за сервизното обслужване и паспортът на наличното в обекта, регистрирано в НАП, въведено в експлоатация и работещо фискално устройство. За извършената проверка бил съставен протокол от същата дата, а за извършеното нарушение бил съставен АУАН. Въз основа на този акт било издадено и обжалваното наказателно постановление, екземпляр от което е получен от управителя на дружеството на 18.05.2021 г.

При така изяснените факти съдът е приел от правна страна, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган. Направил е констатация, изведена въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, които е преценил като еднопосочни и непротиворечиви, че формално от обективна страна посоченото в постановлението нарушение е осъществено. За да го отмени обаче, е приел, че разпоредбите на чл.185, ал.2 вр. ал.1 от ЗДДС, въз основа на които е наложена санкцията, визират нарушения по чл.118 от същия закон, които се отнасят до задължението за регистриране и отчитане на извършени продажби/доставки и относно издаването на отчетен документ, поради което така посочените норми не били основание за налагане на наказание. Освен това съдът е приел, че като не е извършил дължимата преценка за приложимостта на чл.28 от ЗАНН, а според него предпоставките на посочения текст били налице, това било основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

Обжалваното решение е правилно.

Настоящата инстанция, счита, че въззивният съд е изяснил фактическата обстановка по делото. Събрал е всички необходими, допустими и относими към правния спор доказателства. След техния анализ, е направил обосновани и съответни на материалния закон правни изводи, които се споделят от настоящия касационен състав, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Безспорно е по делото, че по време на извършената текуща проверка на [фирма] в стопанисвания от дружеството търговския обект не са били налични свидетелството за регистрация, договорът за сервизното обслужване и паспортът на наличното в обекта фискално устройство модел „D.“ с инвентарен № D. и с инвентарен номер на

фискалната памет 02720406, като същото е регистрирано в НАП, въведено в експлоатация и работещо. При това правилно съдът е приел, че формално е осъществено нарушението по чл.42, ал.1, т.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин /Наредба Н-18/13.12.2006 г./, издадена от министъра на финансите. Съгласно този текст лицето по чл.3 със стационарен търговски обект съхранява в търговския обект свидетелството за регистрация на ФУ/ИАСУТД и ЕСФП, с изключение на случаите на изпитване на нов тип ЕСФП в реални условия. Доколкото ответникът безспорно притежава качеството на търговец, същият по силата на чл.3 от Наредбата е длъжен да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД. Поради това следва да се приеме, че [фирма] е адресат на разпоредбата на чл.42, ал.1, т.1 като за него е било налице задължението да съхранява посочения в него документ. В същото време разпоредбата на чл.186, ал.1, т.1, б.,д“ от ЗДДС в приложимата ѝ редакция, посочена в привръзка с посочения като основание за налагане на санкцията по наказателното постановление текст от Наредбата, се отнася до налагането на принудителна административна мярка.

Според санкционната норма на чл.185, ал.1 от ЗДДС на лице, което не издаде документ по чл.118, ал.1, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв., а ал.2 на същия законов текст, на основание на който е наложено наказанието определя, че извън случаите по ал.1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл.118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв., а когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал.1. Нормата на чл.118 от ЗДДС обаче се отнася до задължението на търговците да регистрират и отчитат извършените от тях продажби и за издаването на отчетни документи за това.

Така посочени в оспореното наказателно постановление цитираните разпоредби не могат да послужат като основание за издаването му, тъй като не дават яснота относно деянието и причината за наложеното административно наказание, с което пък се накърнява правото на защита на лицето – негов адресат.

Обосновани са изводите на съда и за това, че са били налице достатъчно обстоятелства, които в случая могат да послужат като предпоставки за прилагане на чл.28 от ЗАНН. Като въобще не ги е разгледал и обсъдил, правилно районният съд е приел, че административнонаказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна на издаденото наказателно постановление.

По изложените съображения решението като правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, Административен съд – София град, четиринадесети касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1274 от 12.12.2021 г., постановено по адм. дело № 8304/2021 г. от Софийски районен съд, 20-ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: